

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-42 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Хто тепер у Мадриді?!

Після кількохтижневої різдвяної перерви — розпочалася друга стадія конференції 35-ох європейських держав плюс ЗСА і Канади, в справі перевірки чи і наскільки виправдалися надії, прив'язувані до Гельсінкського договору, підписаного в 1975 році. Тому, що у тому Гельсінкському договорі визначено теперішній територіально-політичний стан в Європі, то Советський Союз, якому належало на такому санкціонуванні вільним світом кордонів його імперії, погодився також на кляву про громадянські права.

Однак він це зробив, знаючи згорі, що тієї точки Гельсінкського договору СССР не буде дотримуватися. Усі протести проти порушення Московського людських прав — советський уряд відкидає, як втручання в його „Внутрішні справи“.

Проте в Гельсінкському договорі застережено, що будуть відбуватися конференції сигналів того договору задля перевірки його вартості. На першій такій „перевірочній“ конференції у Београді свобода рухів членів того зібрання була сильно обмежена самим фактом, що конференція відбувається на території комуністичної країни. Продовження тієї конференції у Мадриді дало свідомішу руку делегатам.

Особливо делегати ЗСА і Британії гостро і різко атакували і таврували СССР за порушення прав людини. Була теж там численна, поважна і дуже активна українська делегація з різних груп, установ і організацій, включно із СКВУ.

Українська вільна громада в ЗСА збентежена і стурбована, що дотепер якось не чули ми, хто репрезентуватиме вільних українців у другій частині конференції у Мадриді. Про першу частину появилася навіть невеличка брошура, що її видав Закардонне Представництво Української Гельсінкської групи п.з. „До нашої участі в правозахисному Мадриді“. Але там теж нема ні слова про те, хто тепер поїхав чи поїде до Мадриду.

Практично, однак конференція в Београді, як у Мадриді ледве чи дасть щось більше, як тільки прилюдне, на великому міжнародному форумі натаврування советського режиму і виявлення його дійсного обличчя. Як усі диктаторсько-тоталітарні режими — так само режим у СССР не змінює своєї монопартиї диктаторської системи ані своїх імперіалістичних цілей під впливом будь-яких міжнародних конференцій. Але Москва теж знає, що було б для неї недобре, якщо б вона опинилася у морально-політичній ізоляції у світі. Москва ставиться до всіх міжнародних зібрань — як і до Об'єднаних Націй — як до форуму своєї пропаганди.

Але нам, українцям належить також на тому, щоби використовувати такі форуми для ширення української правди і для демаскування злочинного характеру Советського Союзу та його кремлівських правителів. Тому нам належить і на представництві у другій частині Мадридської конференції.

Замість плекати внутрішню сварку, пора вирішити всім тим чинникам, які цікавилися українською репрезентацією у першій частині Мадриду, проблему участі українців також у другій частині тієї важливої міжнародної конференції.

ЩОБ НЕ СОННИМ СНИЛОСЬ...

Написав А. Драган

III.

Безславний XIII Конгрес

Ще коротко і загально про XIII Конгрес Українців Америки, що його — як уже згадано — головний передсідник УНСОУ д-р Іван О. Фліс у своєму звіті для членів назвав „безславним“. До речі, в українському перекладі окреслення „інфамі“ з англійського оригіналу дещо злагіднено. „Інфамі“ в дослівному українському перекладі — за словником Подвезька — значить: „ганьба, мерзота, ганебна поведінка“. Знаючи, що — можна б сказати — „множеством“ того, що про цей Конгрес досі написано й опубліковано, уважливий і безсторонній учасник того Конгресу неодмінно прийде до висновку, що цей звіт д-ра Фліса є ще найповнішим і найвірнішим описом цієї події з усіх досі опублікованих. Як нам відомо, автор того звіту одержав сотні листів з гратуляцій і подякою, як і з критикою та докорами. Це нормально.

Але навряд чи можна — в рамках прийнятих в цивілізованому світі норм, — вважати за „нормальні“ відгуки і реакції на цей звіт речників УНФронт, поведінку яких на тому Конгресі зводить описує і насвітлює критично. Досі ми не бачили і не читали ані одної речової відповіді з того середовища на цей звіт, із звичайними наведеннями та доказами по лінії „неправдою є, натомість правдою є...“ Зате прочитали кілька неймовірно непогамованих вибухів ненависті, люті, лайки та особистих очорнювань і навіть погроз авторів звіту, що не має ніякого виправдання, але й звичайного людського висноження. Мова зокрема про дві статті: „Демократія“ п. Івана Фліса, підписана „Обсерватором-демократом“ у торонтському „Гомоні України“ з 21-го січня ц.р.,

Совєтська статистика завжди була і є засобом советської політики, як і все інше в комуністичній системі. В світі завданням статистики є виявляти й представляти людям у цифрах фактичний стан у різних длянках життя. У СССР статистика — це засіб пропаганди, дезінформації, вигадок та маніпуляцій, а не раз навіть наклепів. Та, не зважаючи на це, проти волі кремлівських володарів статистичні дані подавали офіційно в Советському Союзі, іноді виявляють дійсний стан у тій тюрмі народів.

37 мільйонів

Це ж дані советської статистики цитує Іван Дзюба у своєму шедевр „Інтернаціоналізм чи русифікація“, виявляючи народолюбивчу політику советської Росії. Зі советської статистики подає І. Дзюба ту трагічну для українського народу цифру 37 мільйонів. Надовго перед Першою світовою війною царська статистика ствердила, що українців є 37 мільйонів, а понад 40 років пізніше так само російська статистика, тільки цим разом советська, ствердила, що українців є 37 мільйонів у СССР! Якщо б це подавало інше статистичне джерело, то Москва накинута б на нього з піною на устах, а в тій ситуації треба було й в Сірка очей позичити. Ця одна цифра так вірно характеризує советське народолюбство, що її самої повністю вистачає, щоб переконати навіть найбільш заплігнені прихильники СССР, очевидно, з винятком різних наших прогресивістів інших слуг „аттєстєва чужого“, що за шмат, і то малий гнилої московської кобаси, розхвалюють, яке то добре російське яро.

Максим Бойко. „Остро-зська Деманська друкар-ні“, Блумінгтон, Іно., Т-во „Волін“ в Торонто 1980 рік, 152 сторінок. Його ж: „Книгодрукування у Почасві і Крем'янці та мандрівні друкарі“, там же і це саме в-во, 1980 рік, 162 сторінок. (Праці Осередку Бібліографії Волині, ч. 16 і 17). Заголовки також англійською мовою.

Автор обох праць — ініціатор культурного руху волинян за кордоном та основник Інституту Дослід Волині у Вінніпезі 1949 року і секретар його до 1960 року, а в 1967 році основник Осередку Бібліографії Волині в Блумінгтоні, Індія. Під серією цього останнього веде дослідну і видавничу діяльність.

Наші окрайні волості не стали в минулому предметом дослідів, тому багато справ закриті перед нами невідомим, теж нема зібраного матеріалу і тут саме трудність, бо ж належних архівів важко досліджувати минуле України. Але М. Бойко, шукаючи за розв'язкою цих труднощів, зна-

Т.Т.

ТРАГЕДІЯ ЛЮДИНИ В СССР

Ясно, що більшовики не могли пройти попри ці трагічні цифри й замовчати їх. І тому вони у своїх офіційних виданнях щораз частіше вертаються до питання катастрофального зменшення числа населення за часів советської влади. Тільки що Москва і її нацменські помічники шукають за причинами того стану всюди, тільки не там, де треба, тобто не в советській системі і в російському імперіалізмі. Деякі советські видання навіть пробують підсунути, що на Україні це українські націоналісти винні в цьому. Та це таке очевидне безглуздя, що й вони з ним не дуже носяться. Бож дефіцит населення у Советському Союзі за роки советського режиму йде в десятки мільйонів людей. Найбільші оптимісти обраховують той дефіцит на коло 60 мільйонів душ, інші ж зближаються до жалкої цифри 100 (сто) мільйонів замордованих, закатованих, виголоджених. Не важливе котра цифра ближча правді, бо і мінімальна і максимальна кричати страшною мовою. Во істину — це жалкий гараж, що його заплігали народи й далі платять за советську владу і за „шастя майбутньої комуні“, яка ніколи не прийде.

Зріст смертності

Але помилявся б той, хто думав би, що в СССР наступили тепер якщо не радикальні зміни, то якесь покращання, що люди живуть по-людському, ховають і вирощують дітей, як це діється у всьому світі. На жаль, хоч тепер немає 15 і більше мільйонів у конц-

траційних таборах і ціла флота „чорних воронів“ не влаштує нічних пологів на людей, але по-людськи підбольшивиками жити не можна. Деякі місяці тому американські демографи у співпраці з демографічними установами і експертами інших країн на підставі советських даних ствердили, що протягом п'яти років — 1970-1975 — смертність немовлят збільшилася у СССР на понад 30 відсотків. Та не тільки це. Смертність серед населення збільшилася так видало, що Советський Союз під тим оглядом упав до рівня відсталіших промислових і цивілізаційно країн Південної Америки й Азії. Ник Еберштадт, дослідник із Гарвардського центру студій населення, на підставі всебічних студій, переведених тут. та в інших країнах світу, навіть в СССР у Советському Союзі минулого року засудили советського вченого Дядкіна на три роки тюрми за виявлення в науковій праці тих даних! — написав в Нью Йорк Рів'ю оф букс: „Міряючи здоров'ям народу, Советський Союз вже більше не є розвинутою країною“.

Очевидно, що такий катастрофічний стан здоров'я в СССР мусів привернути до себе увагу вчених світу. Аналізуючи советські життєві умови, вони ствердили, що різні соціальні явища й умови побуту людини в СССР починаються до цього. На одному з перших місць є масовий алкоголізм. Советська преса, особливо льокальна, сповнена картинками про пияцтво і п'яних.

Держава мусіла завести спеціальну публічну установу „витверзник“, куди привозять п'яних, які засмичують публічні місця. Советська преса постійно пише про п'яних під час праці, про п'янство в часі відпочинку, про п'янство вдома та про п'янство при кожній нагоді і без нагоди. Починається п'янство від сніданку, або й перед ним і триває аж до сну вдома, або в буцегарні.

Дальшою причиною є медична опіка. Це правда, що в СССР медична опіка безплатна, але вона і низькоякісна. Масова гігієна й масова терапевтика нижче всяких вимог, умов на заводах в місцях праці, як читачі знають зі советської преси, скандальні, витискання поту з працюючих гірше тих картин з доби раннього капіталізму в Англії, що їх так гарно порицшував Карло Маркс. А до того долучуються такі співчинники, як сірість життя, що породжує неохоту жити й байдужість, безвітність і безперспективність. Усі обіцянки про „краще завтра“ залишилися на папері. Накінець непервині людини і зроджені нею неспокій, бож ніхто не знає ні дня, ні години, коли „органи“ заступають до дверей, або покличуть вияснити якесь слово, кинене припадковим в розмові. Все це створює атмосферу, в якій людині важко жити та яка не лише позбавляє життя краси й життєвої різноманітності, але й укорочує його.

Людина сходу Європи та й тої частини Азії, що поневолена в СССР, тверда й загартована, вона видержує й заподадлива, але й це не допомагає витримати в СССР. На Захід попадає шокорку чимало туристів з позо залізної заслонки. На їх лицьх виписана їхня доля. Пригляньтесь їм і побачите безодню людської горі.

роженчу між українським народом.

Від заіснування друкарства в Острозі, воно вже не припинялося. Вслід за ним почали виникати „мандрівні друкарні“ (поміжком їх називають „мандрівними друкарнями“, можливо вони „переносні“, бо мандрувати друкарні не вміють). З них К. Ставорецкий в 1618 році надрукував у Почасві „Зерцало богословія“, потім перейшов до Рахманова коло Крем'янці. Павло Домжів-Люткович почав друкарську працю у Чорній, Четвертній (тепер вже не існуючі місцевості) коло Луцька, та згодом Хрестовоздвиженське Братство в самім Луцьку також почало видавничу діяльність.

У першій половині XVIII сторіччя основою друкарню в Почасві, що до 1830 року видала понад 300 назв, (включно з перевиданнями, деяких — кількакратно). Такі перевидання, тому що майже кожне чимось різнилося від першого, на нашу думку слід уважати як нове видання). Довкола цієї друкарні ще дотепер ведеться

(Продовження на ст. 4)

3 господарського життя

Канадська державна нафтова компанія — Петро — Канада — повністю викупує нафтову компанію „Петрофіна Канада лтд“ з Монреалю. Є це частина реалізації господарського плану теперішнього федерального уряду в Оттаві „канадізувати“ економіку Канади. Понад 12 мільйонів доларів, які закупує Петро-Канада коштують, мить 1,46 бильона доларів. Петрофіна Канада лтд є власністю Петрофіна Спінка Акційна з Бельгії, в якій репрезентовані бельгійські, французькі й інші капітали. Після продажу нафтового відділу Петрофіна СА з Бельгії продовжатиме свою господарську активність в Канаді, концентруючись на розшуках за ропою і бурінням та перерібах з ропою. В продаж входять нафтові терени й нафтові активні шибни, які продукують тепер понад 17,000 барилек ропою денно, копальні земного газу з продукцією коло 80 мільйонів кубічних стіп денно, рафінерія в Монреалі, 8 відсотків доларів у Синкрюд Канада, фірма, яка добуває нафту зі смоляних пісків, та понад тисячу газолінових станцій, порозкиданих по цілій Канаді.

Японські підприємці за посередництвом японського уряду перестерегли уряд і господарські кола КНР, що вони готові застосувати господарські санкції, якщо китайці й надалі відкликуватимуться заклопотані, підписані й розпочаті різні проєкти останнім часом щораз більше і це не тільки наносити великі шкоди японським фірмам, але дезорганізує й хаотизує їхню господарську політику. Два тижні тому Пекин відкликав і уневажнив контракт на будову величезного сталевого комплексу в Баошан під Шанхасем. Японські контракти в побудові того величезного комплексу перевищували суму двох бильйонів доларів і їх уважали символом глибокої співпраці між обома країнами та їхніми господарськими установами. Тижень після того китайська Державна корпорація технічного імпорту анулювала контракт з японськими фірмами на будову ланцюга петрохімічних виробництв в Нанджінгу (колиш. Нанкінг), Пекині та Шенглі. Деякі з японських компаній, що вже почали роботу, понесуть втрати в сотні мільйонів доларів.

Советський Союз, — як подає з Відня Ассошіейтед Пресс, — підніс значно ціни на свою нафтову ропо, яку він продас сателітним країнам. Згідно з калькуляцією віденського Інституту порівняльної економіки, це дасть коло 40 доларів за барилку.

Одного дня світова преса повідомила, що Франція не зважаючи на війну Іраку з Іраном, доставила Іракові „п'ять наймодерніших бойових літаків „Міраж“, та що це початок достав, а на другий день французька преса повідомила про підписання нової господарського договору між групою французьких промислових фірм і іракським урядом на побудову водопровідної системи до Багдаду, столиці Іраку. Цей контракт є на 920 мільйонів доларів, але додаткові роботи, які будуть в майбутньому пов'язані з тим проєктом підуть ще в десятки, або і більше мільйонів доларів. Франція, так як і інші країни, проголосила неутралітет у конфлікті Іран-Ірак, але той неутралітет тривав так довго, як довго це не затрощає її інтересів. Коли ж її інтереси вимагають цього, то завжди знаходиться оправдання для його порушення.

Минулого року, ще перед державним переворотом у Туреччині, наслідком якого військова хунта перебрала владу, Туреччина опинилася на березі банкрутства. Західні держави не лише самі взяли її рятувати, але й спонукали банки дати Туреччині велику допомогу в низьковідсоткових позичках. Таких позичок набиралося на 3,2 бильона доларів, а дала їх група 16 банків. Кредити ті Туреччині допомогли, але з біди її остаточно не витягнули, бо до цього ще треба розумного й добре організованого зусилля цілого народу, або його значної частини. Тепер Туреччина не може ще навіть сплатувати повністю відсотків. Наслідком цього турецький уряд звернувся до своїх кредиторів з проханням змінити платності й висоту відсотків. Банки погодилися продовжити платності від семи до десяти років, але відсотків знизити не погодилися.

У подібних платничих труднощах опинився Пакистан. Пакистан винен закордонні коло 10 бильйонів доларів. В близькому часі мав він сплатити з того 280 мільйонів доларів, однак державна каса не розпоряджає такою резервою, а платності в пакистанській валюті закордонні банки акцептувати не хочуть, тільки вимагають девіз. Уряд Пакистану не мав іншого виходу, як попросити мораторію в кредиторів. Банки на той мораторіум погодилися, бо не мали іншого виходу. Але це тільки збільшило існуючі вже побоювання про долю кредитів неіндустріальним країнам. Відсталі господарські країни мають дотепер понад 500 бильярдів кредитів. Постала небезпека, що ті держави ніколи такого заборговування не зможуть вирівняти.

„Журналіст“ Іван Фліс у дії Михайла Веселовського у мюнхенському „Шляху Перемоги“ з 25-го січня ц.р., та „За правильну політику“ Юрія Підлісцького у мюнхенському „Шляху Перемоги“ з 1-го лютого ц.р. Маймо надію, що це були індивідуальні припадкові вибухи та що вони не є притаманні цілому середовищу, з якого виийшли і яке тепер — як це жартівливо говориться — навістила нова пошесть, що називається „фліс-айтіс“.

Крім звіту д-ра Фліса, обширніші інформації про сам Конгрес та його перебіг були надруковані в наших публікаціях у цій та інших країнах. Появились також редакційні та авторські коментарі й оцінки, очевидно діаметрально суперечні. Проте, кожний має право мати свою думку та її вільно висловлювати, хоча того основного права демократії провід УВФронт для інакомислячих не признає.

Коли ж мова про саму інформацію про цей Конгрес, то вона в багатьох випадках — поза звітним д-ра Фліса — могла б, мабуть, послужити за класичний приклад не тільки неповної інформації, але й повної дезінформації. Прикладами заагато, щоб їх наводили. Згадаймо тільки про деякі.

У повному коментарі і оцінок звітному про Конгрес, надрукованому в „Америці“ з 17-го жовтня 1980 року, сказано, що „Конгрес закінчено переобранням проф. Лева Добрянського президентом УККА та обранням керівних органів УККА, які...“ і т.д. Ані в тому звіті, ані ніде інде, ані в жадній іншій публікації не подано і ніхто досі не знає складу тих „керівних органів“, крім трьох чи чотирьох осіб з Екзекутиву.

„Америка“ в цьому не єдина. У „Свободі“ з 22-го січня ц.р., читаємо ширше редакційні звітлення про „Перше поконгресове засідання Крайової Ради УККА з участю президента Лева Добрянського та 64-ох членів...“, але ані в тому числі, ані в жадному з попередніх видань не подано списку тих членів і кого, які організації, вони там репрезентують, а це ж четвятий місяць від Конгресу! Якщо так далі піде, то незабаром уже й осідок УККА, замість дотеперішнього: „Нью Йорк“ називатиметься: „Постій“.

Це саме відноситься до резолюції. Ігнат Білінський у згадуваній статті „На грані громадської безвідповідаль-

ности“ інформує, що „Конгрес схвалив теж односторонню резолюцію...“ Ми були на Конгресі, ми належали до підготовчої перед Конгресом і до конгресової Резолюційної комісії, але про будь-які резолюції нічого не знаємо і нічого досі не читали, за винятком повідомлення І. Білінського, що їх „односторонню схвалено“. Чому така засекреченість?

І ще про самий Конгрес. І. Білінський у статті „На грані громадської безвідповідальности“ інформує:

„Можна було сподіватися на Конгресі зудару політичних концепцій, чого однак не було, проте прийшло до зудару в неістотній справі збереження за двома братськими союзами ротаційної системи обов'язків ексекутивного заступника президента УККА...“

Натомість у мюнхенському „Шляху Перемоги“ з 21-28-го грудня 1980 у повідомленні з Нью Йорку про відбуття там XIX З'їзд ООЧСУ читаємо, що на тому З'їзді:

„Із ствердженнями про УККА виступив Ярослав Стецько, який сказав, що з погляду визвольної політики лінія ГУ ООЧСУ в УККА була правильною, творчою і конструктивною. Йшлося не про дрібниці, а про збереження чистоти української визвольної політики на XIII Конгресі Українців Америки і в системі УККА...“

Отже, про що „йшлося“? Про „неістотні справи“, як це пише І. Білінський, чи про „збереження чистоти української визвольної політики“, як каже п. Стецько?

Ще один приклад. І. Білінський, ствердивши, що на Конгресі „прийшло до зудару в неістотній справі збереження за двома братськими союзами ротаційної системи...“, класифікує як „негромадську“ поставу двох братських союзів, представників яких через це виийшли із залі конгресових нарад. Але як назвати його поставу в цій „неістотній справі“, чому ж він не зрезигнував з кандидатури на пост ексекутивного заступника президента УККА?

І ще „кілька слів“ про дуже популярне в наших

(Продовження на ст. 4)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЬО ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-й поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 13-го лютого 1981 року, о год. 7-й веч. (ТОЧНО)

На запрошення Управи ЛМККлюбу:

о. д-р ЛЮБОМИР ГУЗАР

Архимандрит чину Студитів
виголосить ДОПОВІДЬ

„Корпорація Св. Софія і сучасний стан
Помісної Української Католицької
Церкви”.

Рік Романа Завадовича

На засіданні Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді (ОПЛДМ), яке відбулося 28-го січня 1981 року в Торонто, рішено визнати навчальний рік 1980-81 роком Романа Завадовича, визначного письменника й поета, який в цьому році відзначає 60-

річчя літературної діяльності. Цей заслужений письменник багатогранну плодотворну свою творчість присвятив нашим дітям і молоді. Українська громадськість повинна відзначити ювілейних святкування виявити свою вдячність корифею творчості для ді-

тей, на якій виховувалися цілі покоління. Особливо наші школи на поселеннях, що користуються творчістю Ювіляра, повинні влаштувати ці ювілейні, поштуючи їх із конкурсами творчості. Р. Завадовича, щоб у цьому році особливо лунало серед наших дітей щільніше слово славного письменника й поета дитячої творчості.

За матеріалами можна звертатися на адресу ОПЛДМ: Nashym Ditiu — OPDLM, c/o St. Mary's Credit Union, 278 Bathurst Street, Toronto, Ont. Canada, M5T 2S3, або на адресу Видавничого комітету: R. Zayac, 1040 N. Levitt St., Chicago, Ill. 60622.

Увага!

**КВИТКИ
на „ВЕЧЕРНИЦІ ЧЕРВОНОЇ
КАЛИНИ”**

можна набути в КРАМНИЦЯХ:

APKA, 48 E. 7th St., New York, N. Y.

EKO, 145 Second Ave., & 9th St., New York, N. Y.
ЗАБАВОВИЙ КОМІТЕТ

Увага!

Замість квітів на свіжу могилу нашої Дорогої КУЗИНКИ

бл. п. Стефанії Кордуби

жертвуємо на ФОНД Св. СОФІЇ

50.00 доларів

Евген. Стефанія і Христина ЛУКОМСЬКІ

У вічну пам'ять моєї Незабутньої ХРЕСНОЇ МАМИ

бл. п. Стефанії Кордуби

складаю 25.00 доларів

на ГАРВАРДСЬКИЙ НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ

Ігор ЛУКОМСЬКИЙ

У ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

бл. п.

о. ЛЕВА ЛІЩИНСЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в Ватервліт, Н. Й., в церкві св. Николая,
в п'ятницю, 13-го лютого 1981 р., о год. 8-й рано

Жертвує —

невістка ОЛЬГА ЛІЩИНСЬКА

ДЕБЮТАНТКИ КУ СУМ-АМЕРИКИ ІЗ СВОЇМИ ЕСКОРТАМИ У 1980 РОЦІ

**Спілка
Української
Молоді
Америци**

ХІХ БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК КРАЙОВОЇ УПРАВИ СУМ-АМЕРИКИ

Субота, 14-го лютого 1981 року, год. 8:30 веч., Нью Йорк Статлер Готель (Террас Болрум)

У діяльності Крайової Управи СУМ-Америци, Баль Дебютанток увійшов вже у традицію річних сумівських імпрез. Ця небуденна імпреза приваблює своїм чаром та красою численну українську молодь та громадянство міста Нью Йорку й околиць, які дорожать вихованням свідомої української молоді.

Кульмінаційною частиною Балю — це представлення Дебютанток. Дебютантки — це члени СУМ, які своєю участю в Дебюті завершують період свого юнацького життя і вступають на шлях нового і творчого молодечого життя.

Момент представлення виповнений глибокою символікою, змістом та красою, що нагадує і зобов'язує кожну Дебютантку застановитись над її далішим життєвим шляхом. З цього приводу, невимовна радість, глибоке зворушення та дівоче переживання — закарбовується на ціле життя в серцях молодих дівчат.

Дебютом юних дівчат радіють їхні батьки, сумівські виховники та вся українська спільнота, які вітають їх в рядах повноправних членів українського суспільства. В цій хвилині зроджується почуття гордості, що вирости молоді, дозрілі люди, які продовжуватимуть працю своїх попередників за нашу майбутність, майбутність української нації.

Церемонію представлення Дебютанток переводитимуть аранжери балю: ЄВГЕНІЯ КУЗЬМОВИЧ і БОГДАН ГАРГАЙ, яких до цього запросив Комітет Балю, що його очолює культурно-освітній керівник Крайової Управи СУМ-А КОРНЕЛЬ ВАСИЛИК.

До танців гратиме улюблена і широко відома оркестра „ІСКРА” з Йонкерсу, Н. Й.

Вступ на Баль: дорослі — 20.00 дол., молодь — 10.00 дол.

Дарка Бортник
Ірвінгтон, Н. Дж.

Христя Вархова
Нью Йорк, Н. Й.

Надія Глушко
Йонкерс, Н. Й.

Сузанна Гріб
Сиракузи, Н. Й.

Наталка Гошко
Йонкерс, Н. Й.

Геня Дубік
Нью Брітейн, Конн.

Наталка Закамарок
Ірвінгтон, Н. Дж.

Таня Закамарок
Ірвінгтон, Н. Дж.

Христина Калюк
Гартфорд, Конн.

Лєся Канятин
Нью Йорк, Н. Й.

Ліда Кокольська
Нью Йорк, Н. Й.

Галина Кушлаба
Пассейк, Н. Дж.

Наталка Куцман
Гартфорд, Конн.

Стефанія Лучка
Пассейк, Н. Дж.

Галля Мазурик
Пассейк, Н. Дж.

Марійка Михалько
Пассейк, Н. Дж.

Даня Наугольник
Амстердам, Н. Й.

Надія Недоступ
Асторія, Н. Й.

Маруся Федорів
Бруклін, Н. Й.

Орися Химера
Ірвінгтон, Н. Дж.

Марійка Хомишак
Пассейк, Н. Дж.

Діана О. Чіп
Бруклін, Н. Й.

Ліліанна Шчафаровська
Йонкерс, Н. Й.

Праці про друкарство...

(Продовження зі стор. 2)

дискусія про дошлість виданих різних шрифтів у мовах. Нещодавно дослідник рукописної та орнаментальної друкованої книги в Україні Яків Запаско приблизно висловився так: У Почасві видавано книжки різними мовами, як: церковнослов'янською, українською, польською, російською і латинською. Яка глибока була культура друкарів, складачів, коректорів та всього друкарського складу, що міг працювати в п'ятьох мовах.

Вернімося до Острога, в якому в тім часі була сильна українська група на чолі з священником Дем'яном Наливайком, братом полководця Северина Наливайка. Отець Дем'ян обстоював думку видати Біблію українською мовою, але мабуть, перемогла вища влада: дати для всього православного світу Біблію церковнослов'янською мовою, мовою, що об'єднувала всіх слов'ян. Перша "Читанка" видана в Острозі у 1578 році була двоюмою: грецько-церковнослов'янська. До сьогодні не можна дослідити, звідки до Острога прийшов грецький шрифт, хто в Острозі вивчав, чи знав грець. А коли були запрошені греки з Греції, це значить зв'язки не з "дикуною північною", а з народом античної

культури. Це саме століттям пізніше появилось у Почасві, — культура українського народу навіть до сьогодні не дає йому забути, — бож нижчої культури шантажі не можуть здобути душі народу.

Уже тих кілька прикладів, що їх ми знаходимо у працях д-ра Максима Бойка, доказує нам якою важливою справою є досліджувати з широго українського погляду наше минуле, робити правильні висновки та вказувати на нестачі, які ще треба вивчити відповідно наслідати.

В обох працях подана бібліографія до українського друкарства взагалі. Знову в нас занедбана ділянка і навіть український інтелегент не дає цій ділянці належної оцінки. Знати шляхи до рідної історії, мови, літератури та культури народу, це ті двигуни, що постійно оновлюють сили. Коли Муссоліні напав на Етіопію у 1937 році ми за цією країною цілою шукали на мапах, але цього не можна зробити з культурною Грецією, Римом, чи іншою європейською країною, що всюди на світових полицях бібліотек уже має віддавна розкриті свої книги.

Ось із такими думками виснажений автор і складає свої компіляції.

ЗАКОРДОННА ПРЕСА й засоби масової інформації зі зливанням прийняли вістку, що президент Роналд Реген настоє на номінації Вільяма П. Кларка на першого заступника державного секретаря і то здається навіть проти волі ген. Александра Гейга, який вже раніше заявив, що помічників до Державного департаменту повинен добирати він сам. Газети в Амстердамі, Лондоні, Йогансбурзі, а навіть в Москві назвали Кларка „некомпетентним міністром у закордонній політиці“, а совєтське агентство ТАСС заявило, що „Кларк нічого не знає про справи закордонної політики“.

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте
ОРГАНІЗАТОРОМ
УНСОЮЗУ

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Attn: Organizing Dept.або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect),
або (212) 227-5250ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ
УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки врівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУУкраїнський Народний Союз
проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

потребуючим студентам
на академічний рік 1981-82

Стипендії будуть призначені Стипендією Комісії УНСО-у студентам визнаних університетів і коледжів, які є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ ЩОНАЙМЕНШЕ ДВА РОКИ, на основі:

1. Фінансової потреби;
2. Студійних досягнень (оцінок);
3. Активності в українському громадському, а зокрема студентському житті.

Подання про стипендії, на формулярах, що їх можна набути в Головній Канцелярії УНСО-у, слід вносити до 31-го березня 1981 на адресу:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302Бучач і
Бучаччина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій коралевій обгорці із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО. 943 сторінок з мапою.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка
УВІВНОДА
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Сердечно запрошуємо до участі в одній з наступних Прощ під протекторатом Стемфордської Дієцезії Української Католицької Церкви

3 нагоди святкування 13-го травня, 64-ліття від об'яви Преч. Діви Марії у Фатімі і для відвідин української релігійної громади у Люрді

ФАТІМА — ЛЮРД

Виїзд з Нью Йорку 8-го ТРАВНЯ 1981 р.,
лет. лінією TWA — \$1,872 від особи

13-денна групова проща відвідає: ЛІСБОНУ, ФАТІМУ, САЛЯМАНКУ,
ЛЮРД, ПАРИЖ

Іх Ексценція, Владика ВАСИЛЬ ПОСТЕН духовний опікун
Пані ОКСАНА БЕРЕЖНИЦЬКА провідниця групи

Для участі у святкуваннях благословення новозбудованої української церкви у Люрді та відвідин України

УКРАЇНА — ЛЮРД

Виїзд з Нью Йорку 30-го ЧЕРВНЯ 1981 р.,
лет. лінією TWA \$1,995 від особи

14-денна групова проща-прогулянка відвідає:
Львів, Київ, Канів, Люрд

о. Мсгр. СТЕФАН ЧОМКО духовний опікун
Пан МИРОСЛАВ КУЛИНИЧ провідник групи

За дальшими подробицями та резерваціями прощу звертатися до
ПРОВІДНОЇ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОДОРОЖНОЇ АГЕНЦІЇ

ЗАСНОВАНОЇ 1920 РОЦІ

KOBASNIUK TRAVEL INC.

157 Second Avenue • New York, N.Y. 10003
(212) 254-8779

„Щоб не сонним...”

(Продовження зі стор. 2)

„невід'ємних прав”. У гаслі: „Демократія. Історичний розвиток” написано:

„Демократія є формою влади, базованою на самоуправлінні народу, а в новітніх часах на вільно обраних репрезентативних інституціях та виконавчій владі, відповідальній перед народом; та спосіб життя, опертий на основній настанові рівності всіх людей та їхніх рівних прав на життя, волю (включно із СВОБОДОЮ ДУМКИ І ВИСЛОВУ — підкреслення наше) та здобування щастя...”

Ми підкреслили подану в Британії окрему згадку про свободу думки і вислову, бо ця свобода, точніше — її яскраве і послідовне заперечування речниками УВФронт у УККА з одного боку, а її оборона з другого становить головну суть теперішнього спору.

Найбільший парадокс у цьому всьому є обставина, що головним суперником цієї свободи думки і вислову є на нашому американському терені головна в системі УВФронт Організація Оборони Чотирьох Свобід України. Інше діло, що ми при багатьох, переважно товариських нагодах пробували довідатись, чи члени ООЧСУ свідомі і знають, для оборони яких то свобод вони організовані, і переконані, що багато з них, на жаль, того не знає. Тому, думаємо, не пошкодить ці свободи при цій нагоді назвати.

Отже, президент Френклін Делано Рузвельт у своєму зверненні до Конгресу ЗСА в дні 6-го січня 1941 року сказав:

„... У майбутніх днях, що їх ми стараємося забезпечити, ми очікуємо світу, опертого на чотирьох основних свободах.

Першою є СВОБОДА СЛОВА І ВИСЛОВУ — всюди в світі;

Другою є СВОБОДА КОЖНОЇ ЛЮДИНИ ПО СВОЄМУ МОЛИТІСЬ БОГОВІ — всюди в світі;

Третьою є СВОБОДА ВІД НЕДОСТАЧ, що — перекладене на світові поняття — означає економічні зручності, які забезпечили б кожній нації здорове мирне життя — всюди в світі;

Четвертою є СВОБОДА ВІД СТРАХУ, що — у перекладі на світові поняття — означає світове зменшення озброєння до такої міри і в такий досконалий спосіб, що жадна нація не була б спроможна поповнити акт агресії проти будь-якого сусіда — денебудь у світі”.

У світлі того, що діється тепер у нашій громаді, що більше, навіть у світлі того, що діється досі всередині самої ООЧСУ — як про це свідчать зокрема деякі сьогоднішні вже архівні матеріали, наприклад, деякі листи й заяви у свій час її голови й офісця почесного голови св.п. проф. Івана Ф. Вовчука — не тільки не виправдусь назви Організації Оборони Чотирьох Свобід України, але цілком навпаки, що назву заперечує, зокрема коли мова про першу свободу. Між іншим, підписаний два рази пропонував в УККА, щоб проф. І. Ф. Вовчука, за його заслуги та вклад у розвиток нашої громадської і політичної думки, призначити Шевченківську Грамоту Волі; раз формально перед попереднім ХІІ Конгресом, і другий раз неформально (на формальність не було нагоди, про що подбав підготовчий Комітет) перед ХІІІ Конгресом і вже по смерті св. п. проф. І. Вовчука. В обох випадках, формально і неформально, спротивився цьому І. Білінський.

(Продовження буде)

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ

У попередній частині статті „Щоб не сонним снілось”, надрукованої у „Свободі” з 7-го лютого у реченні, що починається у другому рядку (згорі) переносу на 4-й сторінці переорчено дві друкарські помилки. Правильно це речення має звучати: „Йшлося про те, чи ми в УККА реєструємо цю засаду і цей закон та, погоджуємось не погоджуватись”, а чи дозволяємо речникам УВФронту зловжити фірмою УККА для поширення на цілу громаду встановлених і практикованих в самому Фронті цензур та засаду кожної іншої думки-концепції, якої не апробує провід.

Також у цитаті із статті „За український зміст боротьби, поданий при кінці того переносу, друге речення правильно має звучати: А це одна з найславніших дат української історії.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ
ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

РОЗПУКИ

ПЕТРА ШЕГДУ

з села Волоки біля Сніжня.

Україна — пошукує

МИХАЙЛО НАГІРНИЙ
2108 W. Maple Rd.
Flint, Mich. 48507

ФЕДІР ЗІНЧЕНКО

розшукує брата

ІВАНА ЗІНЧЕНКА

з м. Оверч, Житомирська обл.,
Україна. Хто знає про нього, або він сам, прошу писати на адресу:

FEDOR ZYNCZENKO
166 Steuben Street
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-3858

ЗБОРИ

ВІДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ,

13-го ЛЮТОГО 1981 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж.
Місячні збори Т-ва Зап. Січ 371
Відд. о год. 7-ї веч., в залі
УНДО-у в Ірвінгатоні. Проситися
чл. платити свої чл. вкладки на
збори Відділу або вислати
чеком на адресу Фін. секретаря,
Julian Baranuk, 159 Melrose
Ave., Irvington, N.J. 07111. Tel.:
372-2266. — Управ.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПРОСЛАВ ВОЙНАРОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 472 Т-ва Плат в Чикаго, помер 21-го липня 1980 р. на 85-му р. життя. Нар. 1894 р. в Україні; членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку брата Романа, сестру Орісню, братанка Андрія та сестринку Марку з родинами. Похорон відбувся 25 липня 1980 р. на цвинтарі св. о. Николая в Чикаго.

Вічна Ному Пам'ять!
Стефанія Кочій, секр.

ІНЖ. ГРИГОРІЙ ВОЛОНСЬКИЙ, член УНС Відд. 437 Самопоміч в Рочестері, Н. Дж., помер 4 серпня 1980 р. на 71-му р. життя. Нар. 1909 р. в Україні; членом УНС став у 1953 р. Залишив у смутку дружину Ірини, дочку Оксану і сина Романа з родинами. Похорон відбувся 8 серпня 1980 р. на цвинтарі Тельва, Брітні Колумбія, Канада.

Вічна Ному Пам'ять!
М. Малінінський, секр.

АНН СКУБЯК, членка УНС Відд. 115 ім. Тараса Шевченка в Кентон, Огайо, померла 28-го серпня 1980 р. на 54-му р. життя. Нар. в 1926р. в Кентон, Огайо; членкою УНС стала в 1943 р. Залишила у смутку маму Марію, сестру і трьох братів. Похорон відбувся 30 вересня 1980 р. на цвинтарі Кальварія в Кентон, Огайо.

Вічна Й Пам'ять!
Петро Вабиш, секр.

ІВАН КУЦЬ, член УНС Відд. 301 ім. Дмитра Вітовського в Чикаго, помер 8-го листопада 1980 р. на 84-му р. життя. Нар. 1896 р. в Україні; членом УНС став у 1949 р. Залишив у смутку дружину Анну, дочку Людмилу з чоловіком о. Степаном, внука та 4 правнуків. Похорон відбувся 10 листопада на цвинтарі Елмвуд, Ейвер Гров, Іллі.

Вічна Ному Пам'ять!
Петро Врублівський, секр.

ДЖЕННІ ПАТРОНИК, членка УНС Відд. 145 св. Марії в Алтузі, Па., померла 9 листопада 1980 р. на 87-му р. життя. Нар. 1913 р. в Алтузі, Па.; членкою УНС стала у 1946 р. Залишила у смутку сестру Марію Ужєйні Циммерман. Похорон відбувся 12 листопада на-укр. кат. цвинтарі св. Марії в Алтузі, Па.

Вічна Й Пам'ять!
Секретар

ПОСИФ ТКАЧИШИН, член УНС Відд. 172 ім. Івана Франка у Віпшані, Н. Дж., помер 14 листопада 1980 р. на 69-му р. життя. Нар. в 1911 р. в с. Дуків, пов. Золочів, Зах. Україна; членом УНС став у 1980 р. Залишив у смутку братового сина Юрка, доноу Лїду і братову. Похорон відбувся на цвинтарі Гейт оф Гевен, Іст Гановер, Н. Дж.

Вічна Ному Пам'ять!
В. Осадчук, секр.

ТОМАС АНТОШКІВ, член УНС Відд. 287 Т-ва Сіни України в Джерзі Сіті, помер 25 листопада 1980 р. на 62-му р. життя. Нар. 1918 р. в Нью Йорку, Н. Дж.; членом УНС став у 1959 р. Залишив у смутку дружину Вірджінію, сина Вільяма Т. і дочку Кароліну В. Похорон відбувся 29 листопада 1980 р. на цвинтарі Голі Крос в Норт Арлінгтон, Н. Дж.

Вічна Ному Пам'ять!
Богдан Янінський, секр.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 865-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3830

Директор ПОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Займає влаштуванням похоронів в каплицях, похованнях в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

Вічна Ному Пам'ять!
Д. Занінич, секр.

ПАВЛИНА ТЕСЛЮК, членка УНС Відд. 304 в Боффало, Н. Дж., померла 20 листопада 1980 р. на 85-му р. життя. Нар. 1896 р. в Україні; членкою УНС стала у 1944 р. Залишила у смутку дочку Ірену та сина — Алберта, Вільяма і Генрі. Похорон відбувся 25 листопада 1980 р. на цвинтарі Мт. Олівет в Тн. Тонавада, Н. Дж.

Вічна Й Пам'ять!
Мері І. Гнатик, секр.

ВАСИЛЬ СТАХОВИЯК, член УНС Відд. 112 св. Марії в Парма, Огайо, помер 19 листопада 1980 р. на 64-му р. життя. Нар. 1916 р. в Кальведоні, Огайо; членом УНС став у 1964 р. Залишив у смутку дружину Анну, сина Кеннет, дочку Донееллі і 2 внуків. Похорон відбувся 22 листопада 1980 р. на цвинтарі св. Петра і Павла в Парма, Огайо.

Вічна Ному Пам'ять!
Мері Капраль, секр.

КАТЕРИНА ГЕРЕГА, членка УНС Відд. 316 в Рочестері, померла 15 листопада 1980 р. на 81-му р. життя. Нар. 1899 р. в Путінтині, пов. Рогатин; членкою УНС стала у 1921 р. Залишила у смутку сина: Докіма і Вєла. Похорон відбувся на цвинтарі Голі Сепальчєр в Рочестері, Н. Дж.

Вічна Й Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО КИЯНЧУК, член УНС Відд. 292 св. Івана Хрестителя в Детройті, Міч., помер 15 листопада 1980 р. на 60-му р. життя. Членом УНС став у 1937 р. Залишив у смутку дружину Еллен, дітей: Михайла, Гордон, Лїнду і Деббі, 6 внуків, маму Анну, брата Едвіна і сестру Марію. Похорон відбувся 4 листопада 1980 р. на цвинтарі ст. Гейдлі в Дірборн Гайтс, Міч.

Вічна Ному Пам'ять!
Стедла Федик, секр.

МИРОН КРАВЕЦЬ, член УНС Відд. 130 св. Володимира в Нью Йорку, помер 4 жовтня 1980 р. на 92-му р. життя. Членом УНС став у 1923 р. Залишив у смутку сестринку Павла Галатина. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Кайнс, Н. Дж.

Вічна Ному Пам'ять!
Юрій П. Юркін, секр.

ІВАН ІВАНОВИЧ, член УНС Відд. 333 С-во св. Анни в Берклі, Па., помер 3 листопада 1980 р. на 67-му р. життя. Нар. 1913 р. в Скрентон, Па.; членом УНС став у 1937 р. Залишив у смутку дружину. Похорон відбувся 5 листопада 1980 р. на цвинтарі св. Марії в Берклі, Па.

Вічна Ному Пам'ять!
Марція Боберскі, секр.

ЕВГЕН Р. СВЕК, член УНС Відд. 206 Т-ва Запорозька Січ в Бунаксет, Р. Ай., помер 25 листопада 1980 р. на 72-му р. життя. Нар. 1903 р. в Україні; членом УНС став у 1940 р. Залишив у смутку дружину Рїту, 4 синів: Евгєна, Петра, Павла і Рїчарда; 3 доньки: Ангєло, Мілдрєд і Сїлїмїю, 5 сестер, 30 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 25-го листопада 1980 р. на цвинтарі св. Карла в Блекстон, Масс.

Вічна Ному Пам'ять!
Леон Гардіні, секр.

ВАСИЛЬ ФРАНКО (братанок писем. Івана), член УНС Відд. 27 Т-ва Орлик в Ірвінгатоні, Н. Дж., помер на 80 р. життя. Нар. 1899 р. в Нагуєвичях, Україна; членом УНС став у 1952 р. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Мірославу і Ніонїлю та сина Зєнона. Похорон відбувся 9 грудня на цвинтарі св. Андрія у Бамдї Брук, Н. Дж.

Вічна Ному Пам'ять!
Роман Лашчак, секр.

ВОЛОДИМИР ТРОНЬ, член УНС Відд. 353 Запорозька Січ в Нью Бронсвік, Н. Дж., помер 11 грудня 1980 р. на 67-му р. життя. Нар. 1913 р. в Комарні, Зах. Україна; членом УНС став у 1963 р. Залишив у смутку дружину Ірену, синів: Ігоря з дружиною Тамарою, Романа, 2 внуків, близьку та дальшу родину в Україні та в ЗСА. Похорон відбувся 13 грудня 1980 р. на цвинтарі св. Андрія в Свєт Вандї Брук.

Вічна Ному Пам'ять!
Дарія Орїховська, секр.

МИХАЙЛ ГУЛОВАТИН, член УНС Відд. 441 ім. Тараса Шевченка в Тайдер Бей, Онт., Канада, помер 3 листопада 1980 р. на 76-му р. життя. Нар. 1904 р. у Варшаві, Україна; членом УНС став у 1964 р. Залишив у смутку дружину Теклю, дочку Евелїну та рідню в Україні. Похорон відбувся 12-го грудня 1980 р. на цвинтарі св. Андрія в Тайдер Бей, Онт.

Вічна Ному Пам'ять!
Д. Занінич, секр.